

“सञ्चारिते चागुरुवारयोगौ
धूपे समुत्सर्पति वैजयन्तीः ॥”)

जयन्तीवृत्तः । इति मेदिनी । अन्तिमश्लोकः ।
इति हेमचन्द्रः ॥ पञ्चवर्णमयी जातुपर्यन्त-
कम्बिता माला । यथा,—

“उपग्रीयमाने उज्जायन् वनिताश्रतयूचपः ।
मालां विभ्रजेजयन्तीं अचरन् मण्डयन् वनम् ॥”

इति श्रीभागवते १० स्कन्धे ३१ अध्यायः ॥

वैजयिः, पुं, मधवा । स तु जिनचक्रवर्तिविशेषः ।
इति हेमचन्द्रः ॥

वैजयिकं, चि, (विजयस्य निमित्तं विजयिना
संयोग इति वा । विजय + “तस्य निमित्तमिति ।”
५ । १ । ३८ । इति ठक् ।) विजयसम्बन्धि । इति
सिद्धान्तकौमुदी । (यथा, हरिवंशे १२४२ । ३१ ।
“रथे प्रवेशसदृशं कर्म वैजयिकं कृतम् ॥”)

वै(वै)जिकं, स्त्री, (वीजादुत्पन्नम् । वीज + ठक् ।)
प्रभुतेजम् । हेतुः । इति मेदिनी । आत्मा ।
इति शब्दमाला ॥

वै(वै)जिकः, पुं, सदोद्भूतः । इति मेदिनी । वीज,
सम्बन्धि, चि ॥ (वीजसम्बन्धि च चि ।
यथा, मनौ । २ । २७ ।

“गार्भहोमेजातकर्मचौडमौञ्जीनिवन्तः ।

वैजिकं गार्भिकश्चैनो हिजानामप्युच्यते ॥”)

वैज्ञानिकः, चि, (विज्ञाने युक्तः । विज्ञान + “तच्च
नियुक्तः ।” ४ । ४ । ६६ । इति ठक् ।) नियुक्तः ।
इत्यमरः ॥

वै(वै)ङ्गलव्रतं, स्त्री, (वैङ्गलं विङ्गलसम्बन्धि
व्रतम् ।) दृष्टाचारविशेषः । यथा,—

“यस्य धर्मध्वजो निजं प्रकृष्य हवोच्छ्रितः ।
प्रकृष्यानि च पापानि वैङ्गलं नाम तद्व्रतम् ॥”

इति दानसागरे यमवचनम् ॥

वै(वै)ङ्गलव्रतिः, पुं, अङ्गनाट्यभावात् कृतजङ्ग-
चर्यः । इति जटाधरः ॥

वै(वै)ङ्गलव्रतिकः, पुं, (विङ्गलव्रतेन चरतीति ।
विङ्गलव्रत + ठक् ।) कृततपस्वी । तत्पर्यायः ।
कृततापसः २ । सर्वभाषित्वे । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥ तस्यासंभाष्यत्वं यथा,—

“पाषाणिनो विकर्मस्थान् वैङ्गलव्रतिकान्

श्रुतान् ।

हेतुकान् वकटकींश्च वाङ्मात्राणां नाचयेत् ॥”

इति विष्णुपुराणे ३ अंशे १८ अध्यायः ॥

“यस्य धर्मध्वजो निजं सुरध्वज इवोच्छ्रितः ।
प्रकृष्यानि च पापानि वैङ्गलं नाम तद्व्रतम् ॥”
तद्वान् वैङ्गलव्रतिकः । इति तट्टीका ॥

वै(वै)ङ्गलव्रती, [नृ] पुं, (वैङ्गलव्रतमस्यस्येति ।

इति ।) मण्डतापसः । विङ्गलतपस्वी । इति

भाषा । यथा, कौर्मि उपविभागे ५ अध्याये ।

“कृष्णा चरितं तच्च व्रतं रक्षसि गच्छति ।

अलिङ्गी लिङ्गवैशेन यो लिङ्गमुपजीवति ।

स लिङ्गान् हरेदेवस्त्रिययोग्यो न च जायते ॥

वैङ्गलव्रतिनः पापाः सर्वधर्मविनाशकाः ।

यद्यः प्रतन्ति पापेषु कर्मफलस्य तत्फलम् ॥

पाषाणिनो विकर्मस्थान् वामाचारांस्तथैव च ।

पञ्चरात्रान् पाशुपतान् वाङ्मात्राणां नाचयेत् ॥”

वैद्यः, पुं, वैद्यजीवी । वैद्यशब्दादण्यप्रत्ययेन उका-
रस्य लोपेन च नियममिदम् । इति सिद्धान्त-
कौमुदी ॥ (यथा, याज्ञवल्क्ये १ । १६१ ।

“वेद्याभिप्रास्तवार्हं विगणिका गणदोचिण्याम् ॥”)

वैद्यवं, स्त्री, (वैद्योरिदम् । वैद्य + अण्) वैद्य-
फलम् । इत्यमरः ॥ वैद्यसम्बन्धि, चि ॥
(यथा, भागवते ११ । २० । २४ ।

“ब्रह्मशापोपखट्टानां क्षणमायावृतात्मनाम् ।

सङ्क्रांक्रोधः क्षयं निम्बे वैद्यवोऽभ्यर्थया वनम् ॥”)

वैद्यवः, पुं, (वैद्योरवयवो विकारो वा । वैद्य +

“वित्वादिभ्योऽण् ॥” ४ । ३ । १३६ । इत्यण् ।)

उपनयने वैद्यद्वयः । तत्पर्यायः । रामः २ ।

इत्यमरः ॥ (वैद्यः । यथा, महाभारते । ५ ।

६० । १६ ।

“भेरीन्दङ्गनिन्दैः शृङ्गवैद्यवनिन्दैः ॥”)

वैद्यविकः, चि, (वैद्यवो वैद्यस्तद्वादनं शिष्यमस्य ।

वैद्यव + “शिष्यम् ॥” ४ । ४ । ५५ । इति ठक् ।)

वैद्यवादकः । तत्पर्यायः । वैद्यघ्नाः २ । इत्य-
मरः ॥ वैद्यकः ३ । इति शब्दरत्नावली ॥

वैद्यवी, स्त्री, (वैद्योर्विक्रिताः । वैद्य + “वित्वादिभ्यो-

ऽण् ॥” ४ । ३ । १३६ । इत्यण् । ततो ङीष् ।)

वंशलोचना । इति राजनिर्घण्टः ॥ (वैद्यसम्ब-
न्धिनी । यथा, मनुः । ४ । ३६ ।

वैद्यवीं धारयेद्यथं सोदकच कमण्डलुम् ॥”)

वैद्यिकः, चि, (वीद्यावादनं शिष्यमस्य । वीद्या +

“शिष्यम् ॥” ४ । ४ । ५५ । इति ठक् ।) वीद्या-
वादकः । इत्यमरः ॥ (यथा, कथासरित्सागरे ।

६३ । १६२ ।

“तच्छ्रुत्वा विहताश्रीऽपि हसित्वा वैद्यिको

ययौ ॥”)

वैद्यकं, स्त्री, गणस्य तोदनद्वयम् । तत्तु हस्ति-

चालनार्थं कौहसुखवंशद्वयम् । तत्पर्यायः ।

तोत्रम् २ । इत्यमरः ॥ वैद्यकम् ३ । इति भरतः ॥

वैद्यकः, पुं, (वैद्यना कायति श्रद्धायते इति ।

कै + कः । ततः स्वार्थे अण् ।) वैद्यवादकः । इति

शब्दरत्नावली ॥

वैद्यकीयः, चि, (वैद्यकस्यायमिति । “वैद्यकादिभ्य-

ऽण् ॥” ४ । २ । १३८ । इत्यस्य वार्तिकोक्ता

कण् ।) वैद्यसम्बन्धीयः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

वैद्यः, पुं, (वैद्योरपत्यमिति । वैद्य + अण् ।)

पृथुः । स तु स्वयंवंशीयपञ्चमराजः । यथा,—

“आदिराजः पृथुर्वैश्यो मान्वाता यौवनाम्बकः ॥”

इति जटाधरः ॥

वैतंसिकः, चि, (वीतंसो नृगपक्षादिवन्धनोपाय-

स्तेन चरतीति । वितंस + “चरति ॥” ४ । ४ ।

८ । इति ठक् ।) मांसविक्रता । तत्पर्यायः ।

कौटिकः २ । मांसिकः ३ । इत्यमरः ॥ कौट-

किकः ४ । इति शब्दरत्नावली ॥ नृगपक्षादिवन्ध-

नोपायो वीतंसः तेन चरतीति वैतंसिकः । इति

भरतः ॥ (यथा, महाभारते । ३ । ३६ । ३६ ।

“वैतंसिकः चि, (वीतंसो नृगपक्षादिवन्धनोपाय-

स्तेन चरतीति । वितंस + “चरति ॥” ४ । ४ ।

८ । इति ठक् ।) मांसविक्रता । तत्पर्यायः ।

कौटिकः २ । मांसिकः ३ । इत्यमरः ॥ कौट-

किकः ४ । इति शब्दरत्नावली ॥ नृगपक्षादिवन्ध-

“इमान् प्रकृतकानां जन् हन्ति वैतंसिको यथा ।

एतद्रूपमधर्मस्य भूतेषु हि विहंसता ॥”)

वैतनिकः, चि, (वैतनेन जीवतीति । वैतन +

“वैतनादिभ्यो जीवति ॥” ४ । ४ । १२ । इति

ठक् ।) वैतनसुगन्धव्यः । तत्पर्यायः । श्वेतकः २ ।

श्वेतसुक् ३ । कर्मकरः ४ । इत्यमरः ॥ (यथा,

उपदेशशतके । २० ।

“वीरो वैतनिकः सन्निराटनगरोधितः कुमा-

रीणाम् ।

नर्तयिताञ्जुन आधीतु भजेद्वस्त्रोचितं

वृत्तिम् ॥”)

वैतरणिः, स्त्री, नरकसिन्धुः । इत्यमरः ॥ “(वित-

वैतरणी, स्त्री, रथेन दानेन तीर्थं वैतरणी । व्याः

वित्वादीप् षाँ वैतरणिश्च । अटविपटिचाटी-

वैतरण्यर्चिशुष्कीरिति इक्ष्वाण्येषु वनः । ततो-

ऽपि पाच्छोणादीति वा ईप् । विशङ्गं तरणं

वितरणं तदस्यामसीति वैतरणीत्यर्थः । वित-

रणौ विश्वे पाताले भवा वैतरणीत्यर्थः ।

वितरणिर्विनौका तरणमूलेत्यर्थः स्वार्थे षो

वैतरणीत्येके । सिन्धुर्नदी ।

‘नारका जन्तवः प्रेता नदी वैतरणी स्मृता ॥’

इति त्रिकाण्डम् ॥”

इति भरतः ॥ * ॥ वा नदी दुर्गन्धा तमजला

महावेगा अस्थिकेशरक्तपरिपूर्णा यमहारे

वर्तते । यथा,—

“नदी वैतरणी नाम दुर्गन्धा रुधिरावहता ।

उष्णतोया महावेगा अस्थिकेशरत्नरङ्गिणी ॥”

इति प्रायश्चित्तविवेककृतयमदभिवचनम् ॥ * ॥

अस्य उत्पत्तिर्यथा,—

‘माकेत्य उवाच ।

“ततो ब्रह्मादयो देवाः सर्वे ते शङ्करान्तिकम् ।

गत्वा हरं संसृजुः सांसार्या योगमायया ।

शनेश्वरोऽपि भूतेशमासादान्तर्हितस्तदा ।

वाय्वदृष्टिं दुराधर्षामवजयाह मायया ।

यदा स नाशकहाय्यान् सन्वारयितुमर्कजः ।

तदा महागिरौ क्षिप्त्वा वाय्वास्ते अलधारके ।

लोकालोकस्य निकटे जलधाराङ्गयो गिरिः ।

पुष्करद्वीपपृष्ठस्योत्थसागरदपक्षिमे ॥

स तु सर्वप्रमाणेन मेरुपर्वतसन्निभः ।

तस्मिन् विन्यस्तवान् वाय्वा न घर्त्तुं सम

ईशितुः ॥

विहीर्यस्तेषु वाय्वौ वैभयमधोऽभवदुद्धतम् ।

ते वाय्वाः पर्वतं भित्त्वा विशुक्तोत्थसागरम् ॥

सागरोऽपि यद्गीतुं तां शशाक खरानति ।

ततस्तु सागरं मध्ये भित्त्वा वाय्वाः समागताः ॥

तोयधेः प्राग्भवां वेलां स्वर्षमात्रादिभेदं ताम् ।

विभिद्य वेलां ते वाय्वाः पुष्करद्वीपमध्यागाः ॥

नदी वैतरणी भूत्वा पूर्वसागरमाभवत् ।

जलधारस्य वेगेन संसर्गत् सागरस्य च ॥

अवाप्य सौम्यतां किञ्चिदप्यास्ते नाभिदन्

चित्तिम् ।

तदाप्यप्याकुला पृथ्वीविहीर्या स्नात्त चेच्छिन् ॥